Nr. 237.

Udgaar hver Forestillingsdag.

Fredag den 11te Maj 1906

10. Serie.

6. Aarg.

Elegante Foraarshatte.

Ceres Pilsner, Ceres Lagerøl

serveres fra Fad i **Theater-Restauranten** og faaes overalt i Bryggeriets Aftapning.

Original Strømpegarn

fabrikeret af det fineste og ædleste Materiale og i de nyeste, moderne, mixed Farver, faaes kun hos

Anthon Christensen, Wormhus. Clemensbro

Jul. A. Jørgensens KAFFE og THE

er den bedste

Tilgift gives ikke!!

Tilgift er Humbug!!

Guldsmedgade 27.

Direktør: Benjamin Pedersen.

Fredag den 11te Maj 1906 Kl. 8

AGNETE.

Drama i 3 Akter af Amalie Skram.

Personerne:

Adolf Wulf, Maler	Vilhelm Birch.
Sara, hans Hustru	Karen Lund.
Gerda, deres Datter	Sigrid Petersen.
Thea, deres Tjenestepige	Vilhelmine Stigaard.
Fru Agnete Lindemann	*
Fru Doris Blom	Maya Bjerre-Jensen.
Rikard Berg, Jurist, Stipendiat	Benjamin Christensen.
Egholm, Ejer af en Tobaks- og	
Cigarforretning	Ludvig Nathansen.
Svend Ulfsen, Billedhugger	Philip Bech.
Rikke, hans Hüstru	Jenny Roelsgaard.
Proprietær Stibolt, Rikkes Onkel	Albert Price.
Fenger, Kommis i en Boghandel	Alfred Stigaard.
En Pige, i Tjeneste hos Doris og	
Agnete	Lolly Berendt.
En Kone	Nicoline Wantzin.

Handlingen foregaar i København.

Mellem 2den og 3die Akt er et Tidsrum af 4 Dage.

* * * Fru Betty Nansen som Gæst.

Det længste Ophold bliver mellem 2den og 3die Akt. Forestillingen forbi omtrent Kl. 10¹/₄.

(Aarhus Theaterblad har Eneret paa Programmet. Eftertryk forbydes

Alle Nyheder

KONFEKTION

for Foraarssæsonen

ere nu hjemkomne i stort og smagfuldt

Obs. Store Nr. føres paa Lager.
Emil Sechers Efterfølgere.

Appelsiner

i fineste Mærker, søde og velsmagende.

Tlf. 429. (Se Udstillingen)

Guldsmedgade 20.

A. Thykjær.

En Mil i Timen

er intet at regne, naar bare der er god Gang i

Støvierne.

Køb derfor Deres Fodtøj i Aarhus Skotøjs - Magasin, Vestergade 1,

og De vil indrømme, det passer.

Alex. Mikkelsen, Vestergade 1.

Gala Peter

Mælkechokolader

Amedéé Kohler & Fils

Vanillechokolader ere de fineste

Spisechokolader.

Brug kun "Odonto Tand-Crême", "Savon 18-13" fra Chr. W. F. Bestle, E. Mehls Fabrik, Aarhus.

Danske Aktricer.

II.

Jomfru Mette Marie Rose og hendes Bortførelse.

Det var Mandag Aften den 11. Marts 1765 i Teatret paa Kongens Nytorv. Der var, som altid naar Datidens Yndlingsstykke, »Vulcani Kæp«, blev spillet, fuldt Hus. Stadens adelige Kavalerer og Gardens Officerer fyldte det ganske Parket - men det bestod nu ogsaa kun af 10 Bænkerader, betrukne med mølædt, rødt Klæde - og i den med gult og højrødt Atlask betrukne, forgyldte Kongeloge midt for Scenen brusede Fiskebensskørternes knitrende Silke, og Hofdamerne førte med Ynde deres store, pailletterede Vifter op og ned foran de hvide Halse med deres koket paasatte Skønhedspletter, medens Kammerherrerne bøjede sig over dem og sagde dem Komplimenter med Haanden paa Hjertet, dér hvor Brillianterne paa Majestætens Husorden lynede. I Logerne paa begge Sider sad fornemme Damer med høje, pudsede Frisurer og stærkt udskaarne Kjoleliv, besat med fine, franske Kniplinger, og unge Kavalerer med hvide Silkestrømper gjorde deres Opvartning. — Saa, nu banker Kapelmesteren med sin Violinbue, og de ti Musikere udsender kælne Toner af en fransk Hyrdemelodi over Salen, medens Damer og Herrer bevæger Hovederne i Takt dermed og læner sig drømmende tilbage i Stolene. Lyseaccommodeuren sniger sig en sidste Gang forbi det noget medtagede Fortæppe og snyder Tællelysene i Lamperækken. Han hilses med Applaus af Galleriet, hvor man gnasker Smørrebrød. De sidste Violinstrøg i Orkesteret, Statsmusikant Berg puster sit Lys paa Nodepulten ud. Nu gaar Tæppet for »Tredoppelte Giftermaal«, der indleder Aftenen.

Hans Eksellence Grev Danneskjold Samsøe gaar, da Stykket er forbi, gennem den lille Dør, op ad den snævre Trappe til Scenen. I Koulisserne støder han paa den lille, vævre Rose, der skal

Strygning med Gasjern paa »Aarhus Dampvaskeri«.

op paa Garderoben. »Ej, Monsieur Rose! Min Tak for denne angenehme Aften . . . . . « Den svære Aktør ranker sig, Grevens Tiltale smigrer ham, hans fede Dobbelthage breder sig ud over Halsdugens Sløjfe. »Det vilde glæde mig, om jeg i Aften efter Forestillingen kunde se Monsieur Rose ved mit Bord i Bredgadens Vinhus, thi desværre forhindrer Etiquetten mig jo i at se Monsieur i mit Hjem«. — »Hr. Greve! At min ringe Kunst skal forskaffe mig den Ære . . . . « Rose bukkede til Tak. — »Men Fader! Du lovede at følge mig hjem i Aften!« Det var Roses unge, smukke Datter, hele Stadens Yndlingsaktrice, der havde hørt Faderen modtage Grevens Invitation og nu kom til. - »Vil Mademoiselle gøre mig den Ære at nøjes med min Vogn, jeg skal da give Kusken Besked«. Greven bukker med Haanden paa Paradekaardens Hæfte. »Tak, jeg er Grevens skyldigste Tjenerinde«. Og Jomfru Rose nejer sky, hun mærker Grevens stikkende Øjne hvile paa hendes blottede Hals. Men »Vulcani Kæp« skal begynde, Violinernes Lyd fra Orkestret naar dem i Kulisserne, og Jomfru Rose spiller »Melisse«. Greven husker hende endnu engang paa hans Vogn og gaar ned paa sin Plads i Parkettet, og Jomfru Rose gaar ind paa Scenen.

Tæppet gaar op, og en varm Em, der er tung af Duften af Pudder og stærk, fransk Parfume, slaar hende i Møde. I sit hvide, enkle Silketoilette, med en dunkel-rød Rose fæstet i det opsatte, pudrede Haar er hun blændende skøn, og Bifaldet lyder hende i Møde Hendes Øjne løber Salen rundt, og de standser ved Grev Danneskjold. Staaende oprejst, lænet til en Pille, mønstrer han hende gennem sin Lorgnet. Saa bøjer han sig over en Officer, der staar ved hans Side, og siger noget om hende — og saa ler de begge. Hun tænker paa, hvor han har efterstræbt hende i den sidste Tid, og Moderen, som hun ikke kan lide, har opfordret hende til at give efter, det var til hendes eget Bedste. Mon han har noget i Sinde med hende? Hun kender jo Fortællingen om hans vilde Liv, om de unge Piger, han har spærret inde med Magt, og om alle hans Udskejelser. Jomfru Rose var lidt forvirret under sine første Repliker denne Aften.

Kusken slog Vogndøren i efter hende nede i Theatrets Port. Vognen kørte, og Jomfruen lænede sig tilbage paa Sædet. Hun lukkede Øjnene, hun var saa træt, og det var rart at køre i egen Vogn. Pludselig standsede Vognen, en tung Port klaprede i bag hende. Først da opdagede hun, at hun ikke var hjemme, men at Vognen havde kørt hende til Danneskjold-Samsøes Palais i Kronprinsessegaden. Besvimet af Rædsel blev hun af Grevens Tjenere slæbt op ad Trappen til et forud indrettet Værelse.

Imidlertid sad Rose gemytligt i Selskab med Danneskjold-Samsøe og nogle Officerer. Under Foregivende af at være bleven kaldt til Kongen forlod Greven dem, og saa begyndte Rose at ane Uraad. Han styrtede til sit Hjem, og da han ikke fandt Datteren dér, stod hele Sagen ham klar. I sin Nød tyede han til den fornemme Skribentinde Jomfru Biehl, og hun tog Sagen i sin Haand. En Klage blev sendt til Kong Frederik den Femte, der blev meget opbragt over Sagen

Først lod Grevens Venner Rose tilbyde saa stor en Pengesum, han vilde have, naar han blot vilde erklære, at det var med Datterens Villie, det var sket; men Rose førte Sagen igennem, fik Datteren vristet fra Greven og bragte Affæren for Domstolen.

Saa meget end Grev Danneskjold-Samsøe snoede sig, Sagen gik ham dog imod, og han blev i flere Aar forvist til sine Godser i Norge, hvor han fortsatte sit udskejende Liv.

Jomfru Mette Marie Rose betraadte ikke Scenen efter Bortførelsen. Hun giftede sig senere med den skikkelige og hæderlige Kammermusikus Schiørring.

Henry Hellssen.

Musik-Program.

(Kapelmester: William Bähncke.

Foran 1ste Akt af »Agnete«:

1. Wallace: Ouverture til »Maritana«.

Foran 2den Akt:

2. Rob. Schumann: Nachtstük.

Foran 3die Akt:

3. Grieg: Gratitude.

En Husmoders Sparsommelighed befordrer Hjemmets Velstand.

DANSK SMØRFORSYNING, 1. Guldsmedgade 1.